
Presentació

Posats a fer —amb el suport econòmic de la Generalitat de Catalunya— un primer número extraordinari, de gruix i de contingut, de la revista «Els Marges», hem volgut que aquest fos íntegrament constituït per traduccions.

I això per diversos motius.

Primer de tot, per tal de prosseguir —aquest cop amb una més gran insistència— la línia mantinguda ja de sempre per la revista consistent a potenciar la incorporació d'autors estrangers, no tan sols en l'àmbit de la creació pròpia, sinó també en l'àmbit més especialitzat, però no per això de menor utilitat, de la recerca conceptual i metodològica sobre qüestions de literatura i de llengua.

Segonament, per tal com volem col·laborar, des de les disciplines que ens són pròpies, a continuar consolidant l'ús d'un llenguatge culte, estilísticament apte a expressar —i a fer entenedores— tot de realitats, noves o no tan noves, que massa sovint ens han arribat, per la força d'imperatius polítics i/o econòmics imposats, a través de no vulguts intermediaris.

I, no pas en darrer lloc, perquè d'aquesta manera ens hem permès de fornir-nos un aplec de textos que, a desgrat de llur nombre forçosament limitat i de llur diversa intencionalitat i filiació, resulten exponents indicatius —creiem— de la mena d'estudis que, amb ànim global i interdisciplinari, hom sol recomanar de llegir ara com ara a les Facultats de Lletres.

La tria, l'hem estructurada al voltant d'un *leitmotiv* —el de la *modernitat*— que actualment tendeix cada cop més a adquirir el mateix rang que el de les categories de la vella poètica; car, semblantment a la tragèdia i a la comicitat, al mite i al grotesc, a l'èpica i a la lírica, es dreça també avui dia la *modernitat*

com a forma i com a actitud, com a objecte temàtic i com a procediment analític, com a origen i com a meta, fins al punt d'esdevenir, en definitiva, un repte tant per a l'historiador com per al crític, un incentiu tant per al creador com per al lector.

D'aquesta modernitat, referida sobretot a la literatura i, subsidiàriament, a la llengua, ens hem estimat més que ens en parlessin no pas professionals estrictes de la *Literaturwissenschaft*, sinó pensadors diversos que, des de llur respectiva i concreta perspectiva intel·lectual, han contribuït —i contribueixen—, de manera directa o indirecta, a efectes testimonials o programàtics, a conformar gran part de les pautes interpretatives avui vigents en el món de les tradicionalment anomenades humanitats.

Tot remuntant-nos als inicis, hem encapçalat la nostra selecció amb escrits de Marx, Nietzsche i Freud, pares indiscutibles d'aquesta tan controvertida modernitat.

No és pas ja sempre tan clara la indiscutibilitat absoluta d'altres dels autors inclosos; i això mal que només sigui pel fet que llur presència exclou —la limitació d'espai és un factor determinant en aquest aspecte— la d'altres de no menys representatius en un o altre sentit —per què no també un Wilhelm Reich, un Norbert Elias, un Georges Bataille, un Erwin Panofsky, un Herbert Marcuse?

Ara, creiem en tot cas que cap dels autors recollits no hi és pas de més, ans al contrari, tots s'insereixen si més no dintre un o altre gran corrent epistemològic del nostre segle, i alguns d'ells fins el personalitzen antonòmicament.

Marxisme, simbolisme, positivisme lògic, formalisme, existencialisme, sociologisme frankfurtià, psicoanàlisi, estructuralisme, semiologia (o semiòtica), de-construcció, la modernitat mateixa entesa com a moviment específic, troben aquí alguns de llurs portaveus més autoritzats.

L'aplec eclèctic que n'hem fet posa encara més en relleu el caràcter extremament polièdric que pot presentar en aquests nostres temps el fet literari i lingüístic en general, d'acord amb la multiplicitat d'enfocaments de què és susceptible d'anàlisi.

Voldríem, en suma, que el resultat de conjunt fos prou abellidor i, alhora, prou incitant —o, altrament, prou temerari i qüestionable— com perquè servís, d'una banda, a efectes mimètics o antitètics, d'estímul traductori a d'altres empreses editorials, i, d'altra banda, com perquè brindés un material de lectura i de discussió a tothom qui, en pla català, es mostri disposat a manifestar el seu acord o la seva disconformitat amb els termes en què hem plantejat en aquest número aspectes cabdals de la modernitat.

Cal esperar que el públic, a qui correspon ara de llegir i d'enraonar, no farà cas omís de la nostra proposta.

ELS MARGES